

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 29 март 2022 г.
(OR. en)

Междуинституционално досие:
2021/0382 (NLE)

6427/22
ADD 1

LIMITE

JAI 222
COPEN 58
CYBER 59
ENFOPOL 87
TELECOM 63
EJUSTICE 25
MI 129
DATAPROTECT 43

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА за упълномощаване на държавите членки да подпишат, в интерес на Европейския съюз, Втория допълнителен протокол към Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство за засилено сътрудничество и разкриване на електронни доказателства

ПРИЛОЖЕНИЕ

В настоящото приложение се определят резервите, декларациите, уведомленията, съобщенията и указанията, посочени в член 2.

1. Резерви

Съгласно член 19, параграф 1 от Протокола всяка страна по него може да заяви, че се възползва от една или повече от резервите, предвидени в определени членове от Протокола.

Съгласно член 7, параграф 9, буква а) от Протокола, всяка страна по него може да си запази правото да не прилага член 7 (Разкриване на информация за абонатите). Държавите членки се въздържат от такива резерви.

Съгласно член 7, параграф 9, буква б) от Протокола, всяка страна по него може, при спазване на условията в него, да си запази правото да не прилага член 7 по отношение на определени видове номера за достъп. Държавите членки могат да правят такава резерва, но само във връзка с номерата за достъп, различни от онези, които са необходими единствено с цел идентифициране на потребителя.

Съгласно член 8, параграф 13 от Протокола всяка страна по него може да си запази правото да не прилага член 8 (Изпълнение на заповеди от друга страна за бързо предоставяне на информация за абонат и данни за трафика) по отношение на трафика от данни. Държавите членки се насърчават да се въздържат от правенето на такава резерва.

В случаите, в които член 19, параграф 1 предвижда основание за други резерви, държавите членки имат право да обмислят и направят такива резерви.

2. Декларации

Съгласно член 19, параграф 2 от Протокола, всяка страна може да направи декларациите, посочени в определени членове от Протокола.

Съгласно член 7, параграф 2, буква б) от Протокола всяка страна може да направи следната декларация по отношение на заповедите, издадени за доставчици на услуги на своята територия:

„Заповедта съгласно член 7, параграф 1 трябва да бъде издадена от прокурор, или под надзора на прокурор или друг съдебен орган, или в противен случай да е издадена под независим надзор“.

По отношение на заповедите, издадени за доставчици на услуги на своята територия, държавите членки правят декларацията, посочена във втора алинея от настоящия раздел.

Съгласно член 9 (Бързо разкриване на съхранявани компютърни данни при спешни случаи), параграф 1, буква б) от Протокола всяка страна може да декларира, че няма да изпълнява искания съгласно параграф 1, буква а) от същия член, с които се иска разкриване само на информация за абонат. Държавите членки се насърчават да се въздържат да правят такава декларация.

В случаите, в които член 19, параграф 2 предвижда основание за други декларации, държавите членки имат право да обмислят и направят такива декларации.

3. Декларации, уведомления или съобщения

Съгласно член 19, параграф 3 от Протокола, всяка страна прави декларации, уведомления или съобщения, посочени в определени членове на Протокола в съответствие с посочените в тях условия.

Съгласно член 7, параграф 5, буква а) от Протокола всяка страна по него може да уведоми Генералния секретар на Съвета на Европа, че когато се издава заповед съгласно параграф 1 от същия член към доставчик на услуги на нейна територия, тази страна изисква, във всеки един случай или при определени обстоятелства, едновременно с това уведомление за заповедта, допълнителната информация и кратко изложение на фактите, свързани с разследването или производството. Съобразно с това държавите членки правят следното уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа:

„Когато се издава заповед съгласно член 7, параграф 1 към доставчик на услуги на територията на [държава членка], [държава членка] изисква във всеки един случай едновременно с това уведомление за заповедта, допълнителната информация и кратко изложение на фактите, свързани с разследването или производството“.

В съответствие с член 7, параграф 5, буква д) от Протокола, държавите членки определят един компетентен орган, който да получава уведомлението съгласно член 7, параграф 5, буква а) от Протокола и да извършва действията, описани в член 7, параграф, букви б), в) и г) от Протокола и при първото уведомяване на Генералния секретар на Съвета на Европа, съгласно член 7, параграф 5, буква а) от Протокола, съобщават на Генералния секретар на Съвета на Европа данните за връзка с този орган.

Съгласно член 8, параграф 4 от Протокола, всяка страна може да декларира, че е необходима допълнителна подкрепяща информация за изпълнение на заповедите съгласно параграф 1 от същия член. Съобразно с това държавите членки правят следната декларация:

„За изпълнението на заповедите съгласно член 8, параграф 1 е необходима допълнителна подкрепяща информация. Изискваната допълнителна подкрепяща информация ще зависи от обстоятелствата на заповедта и свързаното разследване или производство“.

В съответствие с член 8, параграф 10, букви а) и б) от Протокола държавите членки съобщават и поддържат в актуално състояние данните за връзка с органите, определени да представят заповед съгласно член 8, и с органите, определени съответно да приемат заповед съгласно член 8. Държавите членки, които участват в засиленото сътрудничество, установено с Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета¹, за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, включват Европейската прокуратура, в рамките на упражняваните от нея правомощия, предвидени в членове 22, 23 и 25 от същия регламент, сред органите, за които се съобщава съгласно член 8, параграф 10, букви а) и б) от Протокола, и правят това по съгласуван начин.

¹ Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (ОВ L 283, 31.10.2017 г., стр. 1).

Съобразно с това държавите членки правят следната декларация:

„В съответствие с член 8, параграф [държава членка] като държава — членка на Европейския съюз, участваща в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, определя Европейската прокуратура при упражняването на нейните правомощия, предвидени в членове 22, 23 и 25 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, за компетентен орган“.

В съответствие с член 14, параграф 7, буква в) от Протокола, държавите членки съобщават на Генералния секретар на Съвета на Европа кой орган да бъде уведомен/кои органи да бъдат уведомени съгласно член 14, параграф 7, буква б) от Протокола за целите на глава II, раздел 2 от Протокола, във връзка с инцидент, свързан със сигурността.

В съответствие с член 14, параграф 10, буква б) от Протокола държавите членки съобщават на Генералния секретар на Съвета на Европа кой орган издава/кои органи издават разрешение за целите на глава II, раздел 2 от Протокола във връзка с последващо предаване на друга държава или на международна организация на данни, получени съгласно Протокола.

В случаите, в които член 19, параграф 3 от Протокола предвижда основание за други декларации, уведомления или съобщения, държавите членки имат право да обмислят и направят такива декларации, уведомления или съобщения.

4. Други указания

Държавите членки, които участват в засиленото сътрудничество, установено с Регламент (ЕС) 2017/1939 гарантират, че Европейската прокуратура може, при упражняване на правомощията си, предвидени в членове 22, 23 и 25 от същия регламент, да поиска сътрудничество съгласно Протокола по същия начин както националните прокуратури на тези държави членки.

По отношение на прилагането на член 7, по-специално във връзка с определени видове номера за достъп, държавите членки могат да представят заповед съгласно същия член за проверка от прокурор или друг съдебен орган, когато съответният им компетентен орган получи едновременно уведомлението за заповедта преди разкриването на исканата информация от доставчика.

В съответствие с член 14, параграф 11, буква в) от Протокола държавите членки гарантират, че когато те предават данни за целите на Протокола, получаващата страна е информирана, че съгласно съответната национална правна уредба се изисква лично да бъде уведомено лицето, чиито данни се предоставят.

Що се отнася до международното предаване въз основа на Споразумението между Съединените щати и Европейския съюз относно защитата на личната информация във връзка с предоставянето, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления¹ (наричано по-нататък „рамковото споразумение“) за целите на член 14, параграф 1, буква б) от Протокола държавите членки съобщават на компетентните органи на Съединените американски щати, че рамковото споразумение се прилага по отношение на реципрочното предаване на лични данни между компетентните органи съгласно Протокола. Държавите членки обаче вземат предвид това, че рамковото споразумение следва да се допълни с допълнителни гаранции, отчитащи специфичните изисквания за пряко предаване на електронни доказателства от доставчици на услуги, вместо между органи, както е предвидено в Протокола. Съобразно с това държавите членки правят следното съобщение до компетентните органи на САЩ:

„За целите на член 14, параграф 1, буква б) от Втория допълнителен протокол към Конвенцията на Съвета на Европа за престъпления в кибернетичното пространство (наричан по-нататък „Протокола“) [държава членка] счита, че Споразумението между Съединените щати и Европейския съюз относно защитата на личната информация във връзка с предоставянето, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления (наричано по-нататък „рамковото споразумение“) се прилага по отношение на реципрочното предаване на лични данни между компетентните органи съгласно Протокола. За предаването на данни съгласно Протокола между доставчици на услуги и органи рамковото споразумение се прилага само заедно с допълнително специално споразумение по смисъла на член 3, параграф 1 от Рамковото споразумение, което се отнася до специфичните изисквания за пряко предаване на електронни доказателства от доставчици на услуги, вместо между органи. При липса на такова специално споразумение за предаване тези предавания могат да се извършват съгласно Протокола, като в този случай се прилага член 14, параграф 1, буква а) във връзка с член 14, параграфи 2–15 от Протокола“.

¹ ОВ L 336, 10.12.2016 г., стр. 3.

Държавите членки гарантират, че прилагат член 14, параграф 1, буква в) от Протокола само ако за въпросната трета държава Европейската комисия е приела решение относно адекватното ниво на защита съгласно член 45 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета¹ или член 36 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета², което обхваща съответното предаване на данни, или въз основа на друго споразумение, осигуряващо подходящи гаранции за защита на данните съгласно член 46, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 или съгласно член 37, параграф 1, буква а) от Директива (ЕС) 2016/680.

¹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

² Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).